JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
F. G. JACOBS
14 päivänä marraskuuta 2002 [1]

1. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komissio vaatii EY 226 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta lyhyesti toteamaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen, mutta asiassa voidaan mielestäni luontevasti nähdä kaksi erillistä, vaikkakin toisiinsa liittyvää kysymystä.

2. Ensimmäisellä kanneperusteellaan komissio riitauttaa Luxemburgin kansalliseen lainsäädäntöön sisältyvän vaatimuksen, jonka mukaan palveluja tarjottaessa joko patenttiasiamiehen kotipaikan on oltava Luxemburgissa tai hänellä on ainakin oltava tiedoksianto-osoite hyväksytyn edustajan luona. Komissio väittää, että tuo vaatimus ei ole EY 49 artiklan mukainen.

3. Toisen kanneperusteen mukaan Luxemburg ei ole antanut tietoja eräiden sen kansallisten säännöstensä eli 20.7.1992 annetun patenttilain 85 §:n 2 momentin ja 28.12.1988 annetun eräiden ammattien harjoittamisen sallimista koskevan lain 19 ja 20 §:n tarkoista soveltamisedellytyksistä. Komission mukaan noiden tietojen antamisen laiminlyönti on vastoin EY 10 artiklaa.

4. Ensimmäisen kanneperusteen osalta Luxemburgin hallitus esittää puolustukseksen eräitä viimeaikaisia lainmuutoksia, joiden perusteella komissio on vastauksessaan rajoittanut vaatimansa ratkaisun laajuutta. Komissio vaatii tuomioistuinta antamaan ratkaisun, jonka mukaan Luxemburgin suurherttuakunta ei ole nou-

1 — Alkuperäinen kieli: englanti.

dattanut EY 49 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se edellyttää, että palveluja tarjoavilla patenttiasiamiehillä on tiedoksianto-osoite hyväksytyn edustajan luona.

5. Luxemburg on myöntänyt komission vaatimuksen oikeaksi. Se toteaa puolustuksekseen, että lainmuutoksen tätä kysymystä koskevassa osassa vaatimus kotipaikkaan Luxemburgin suurherttuakunnassa pidettiin voimassa, ("avec domicile réel au Grand-Duché de Luxembourg"), mutta selvittää, että tämä "virhe" tullaan korjaamaan valmisteilla olevissa kahdessa lakiehdotuksessa.

6. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen tulee hyväksyä komission ensimmäisessä kanneperusteessa esitetty vaatimus sellaisena kuin se on muutettuna komission vastauksessa.

7. Komission toisen kanneperusteen osalta Luxemburg ei ole ottanut yksityiskohtaisesti kantaa komission väitteeseen siitä, että Luxemburgin vuoden 1992 lain ja vuoden 1988 lain tämän asian kannalta olennaisten säännösten yhteisvaikutus on epäselvä ja että Luxemburg ei ole toimittanut riittävää selvitystä asiasta.

8. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden tulee EY 10 artiklan mukaan toimia yhteistyössä komission kanssa tämän EY 226 artiklan perusteella suorittamassa selvitystyössä, ja jäsenvaltioiden tulee toimittaa komissiolle kaikki sen tätä tarkoitusta varten pyytämät tiedot. [2] Luxemburg ei kuitenkaan vastannut komisson sille ennen perusteltua lausuntoa osoittamaan täydentävään kirjeeseen eikä itse perusteltuun lausuntoon. Luxemburg ei myöskään ole toimittanut mitään selvitystä kansallisesta lainsäädännöstään nyt käsiteltävänä olevan menettelyn kuluessa.

9. Näin ollen myös komission toinen kanneperuste tulee hyväksyä.

2 — Ks. esim. asia 192/84, komissio v. Helleenien tasavalta, tuomio 11.12.1985 (Kok. 1985, s. 3967, 19 kohta).

Ratkaisuehdotus

10. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY 49 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se edellyttää, että palveluja tarjoavilla patenttiasiamiehillä on tiedoksianto-osoite hyväksytyn edustajan luona Luxemburgissa

2) toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY 10 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se on jättänyt antamatta tietoja 20.6.1992 annetun lain 85 §:n 2 momentin ja 28.12.1988 annetun lain 19 ja 20 §:n säännösten tarkoista soveltamisedellytyksistä

3) velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.